

ก 1934

มติชน

วันจันทร์ที่ 13 มิถุนายน พุทธศักราช 2537 ปีที่ 17 ฉบับที่ 5939 ราคา 5 บาท

สำรวจจักกับ 3 โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ

อันเนื่องมาจากพระราชดำริขนาดใหญ่

- พระบากส์มเดชพะเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชบัญญัติไว้ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ แก่คณบดีรัฐมนตรีและข้าราชการ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

เมื่อวันเสาร์ที่ 4 ธันวาคม 2536 ณ
aculaดุสิตาลัย พระราชวังดุสิต พระบาทสม
เด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสแก่คณะ
ผู้เข้าเฝ่าฯถวายพระพร เนื่องในโอกาสวัน
เฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม พ.ศ. 2536
และแก่พสกนิกรปวงชนชาวไทยทั่วประเทศ
พระราชดำรัส บางตอนมีความสำคัญยิ่งที่
ต้องบันทึกลงในหน้าประวัติศาสตร์ของกรม
ชลประทาน เนื่องจากเป็นเรื่องของโครงการ
ด่วนถึง 3 โครงการ "ได้แก่ โครงการเขื่อนเก็บ
กักน้ำแม่น้ำป่าสัก จังหวัดสระบุรี-ลพบุรี
โครงการอ่างเก็บน้ำคลองท่าต่าน จังหวัดนคร
นายก และโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

เนื่องจากโครงการทั้งสามดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่ จึงทรงพระราชนิพนธ์ให้ส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ สำนักงาน กปร. กรม กองทั่วๆ ในกระทรวง

เงินเดือนและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการพัฒนา
งาน กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง
กองทัพบก สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ รวมกัน
ดำเนินการในลักษณะงานผสมผสาน เพื่อให้
โครงการบรรลุความวัตถุประสงค์อย่างมี
ประสิทธิภาพ

ปัจจุบันกรมชลประทานกำลังเร่งรัดดำเนินงานโครงการทั้งสามเพื่อให้สามารถเปิดงานก่อสร้างได้ในปี พ.ศ.2538 ซึ่งเป็นปีแห่งการเริ่มงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ครบ 50 ปี รายละเอียดของโครงการทั้งสามสามารถสรุปได้ดังนี้

1. โครงการเขื่อนเก็บกักน้ำแม่น้ำป่าสักอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดสระบุรี-จังหวัดลพบุรี

โครงการเขื่อนเก็บกักน้ำแม่น้ำป่าสัก เป็นโครงการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชาทานพระราชดำริ เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2532 ให้ทำการศึกษาพิจารณา วางแผนการและก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำปิด กั้นแม่น้ำป่าสักที่บริเวณเข้าถ้ำพระ บ้านท่าสะบก ตำบลท่าค้อ อําเภอแก่งคอย จังหวัด สระบุรี เพื่อเก็บกักน้ำชีวมีปริมาณมาก (น้ำ ท่าเฉลี่ยประมาณ 2,400 ล้านลูกบาศก์เมตร ต่อปี) โครงการจะสามารถที่ได้ก่อสร้าง สามารถ เก็บกักน้ำได้รวมประมาณ 360 ล้านลูกบาศก์เมตร จึงมีน้ำเหลือในเขตลุ่มน้ำอีกประมาณ 2,000 ล้านลูกบาศก์เมตร) จนเกิดปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ต่างๆ ในทุกฝั่น ไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งมีปัญหาขาดแคลนน้ำเป็นประจำ กรมชลประทานได้วางแผนบริษัทที่ปรึกษาศึกษา ความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2535 การศึกษาเสร็จเรียบร้อย เมื่อเดือนกันยายน 2536 ในการศึกษารายละเอียดโครงการได้พิจารณาเปรียบเทียบจุดที่ตั้งเขื่อนเก็บกักน้ำไว้ 3 แห่ง จากการศึกษารายละเอียดเปรียบเทียบระหว่างจุดที่ตั้งเขื่อนทั้ง 3 แห่ง ปรากฏว่าควรเลือกแห่งที่ 3 ที่ตำบลหนองบัว อําเภอพัฒนานิคม จังหวัดสระบุรี เนื่องจากสามารถเก็บกักน้ำได้ในปริมาณที่มากพอสมควร และมีผลกระทบต่อการอพยพประชาชนน้อยที่สุด ลักษณะโครงการ มีดังนี้

ลักษณะเด็ดของโครงการ

พื้นที่รับน้ำหนาเฉลี่ยตั้งเขื่อน 12,929 ตร.กม.

ปริมาณฝนเฉลี่ยต่อปีในเขตลุ่มน้ำประมาณ 1,250 ม.m.

ความสูงเขื่อน 31.50 m.

ความยาวเขื่อน 4,860 m.

ระดับน้ำเก็บกัก 442.00 m.(รถก.)

ความจุอ่างเก็บน้ำที่ระดับน้ำเก็บกัก 785 ล้านลบ.m.

พื้นที่อ่างเก็บน้ำที่ระดับน้ำเก็บกัก 93,000 ไร่

จำนวนครัวเรือนที่อยู่ในบริเวณอ่างเก็บน้ำทั้งหมด 3,809 ครัวเรือน

ก่อสร้างคันดินขอนอ่างเก็บน้ำป้องกันน้ำท่วมบ้านเรือนราชภารีได้ประมาณ 1,303 ครัวเรือน

ราชภารีต้องการรับเงินค่าทดแทนแล้วไปหาที่อยู่ใหม่ 752 ครัวเรือน

ราชภารีต้องการอพยพไปอยู่ที่จัดสรรใหม่เพียง 1,754 ครัวเรือน

ประโยชน์ของโครงการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการก่อสร้างโครงการเขื่อนเก็บกักน้ำแม่น้ำป่าสัก สรุปได้ดังนี้

1) ด้านการชลประทาน ใช้เป็นแหล่งน้ำดันทันส่งไปช่วยพื้นที่โครงการชลประทานขนาดใหญ่ที่ได้ก่อสร้างไว้แล้ว คือ โครงการคลองเพรียว-เส้าไห้ โครงการป่าสักได้โครงการน้ำหลวงและโครงการรังสิตเหมือน โครงการรังสิตได้ โครงการคลองต่าน และโครงการพระองค์ชัยนาถชิด รวมพื้นที่ชลประทานประมาณ 2,000,000 ไร่

2) เพื่อส่งน้ำช่วยเหลือพื้นที่โครงการชลประทานที่เปิดใหม่ทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง ประมาณ 160,000 ไร่

3) ช่วยลดการผันน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยา ที่มาจากการเขื่อนชัยนาทในช่วงฤดูแล้ง ได้ประมาณร้อยละ 25 และร้อยละ 75-100 ในช่วงฤดู

4) เพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัย ในบริเวณลุ่มน้ำป่าสักและลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนล่างในท้องที่จังหวัดสระบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี และกรุงเทพมหานคร ซึ่ง จะก่อให้เกิดผลตีทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างสูง

5) เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่ บริเวณลุ่มน้ำป่าสัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ บริเวณรอบอ่างเก็บน้ำในการจัดสรรพื้นที่ทำกินให้แก่ราษฎรที่มีความจำเป็นต้องอพยพ โยกย้ายจากบริเวณพื้นที่น้ำท่วมในอ่างเก็บน้ำ เพื่อให้ราษฎรได้รับผลประโยชน์ดอนแทนสูง สุดทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

6) ช่วยบรรเทาปัญหาน้ำเน่าเสียในเขตกรุงเทพมหานครได้อีกส่วนหนึ่งด้วย

7) ช่วยพื้นฟูระบบนิเวศน์วิทยาในบริเวณลุ่มน้ำป่าสัก ให้อีกอ่านว่ายอดเชื้อจิตความ เป็นอยู่ของราษฎรได้มากขึ้นเนื่องจากสามารถ แก้ไขปัญหาความแห้งแล้งได้

8) เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่เพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการอุดสาหกรรมในเขต โครงการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอุดสาหกรรม ในพื้นที่จังหวัดสระบุรีที่มีการพัฒนาขึ้นมาก ในปัจจุบัน

9) ประโยชน์ทางอ้อมด้านต่างๆ เช่น การประมงน้ำจืดเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาขนาดใหญ่เพื่อเป็นแหล่งอาหารไปรดินของ ราษฎร และเป็นแหล่งห้องเที่ยวที่สำคัญ ตลอด จนเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของราษฎร ในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

การดำเนินงาน

คณะกรรมการได้อนุมัติให้เปิดโครงการ ก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำป่าสัก เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2537 ขณะนี้กรรมชลประทาน กำลังดำเนินการออกแบบรายละเอียด ซึ่ง คาดว่าจะเสร็จเรียบร้อยในเดือนธันวาคม 2537 พร้อมทั้งกำลังเร่งดำเนินการสำรวจ รังวัดแปลงกรรมสิทธิ์ที่ดิน สำหรับจ่ายเงินค่า ชดเชย เพื่อให้สามารถเริ่มดำเนินการก่อ สร้างได้ในปี 2538 โดยกรรมชลประทานได้วางแผนดำเนินการก่อสร้างเองและคาดว่าจะ สามารถเก็บกักน้ำได้ในปีงบประมาณ 2540

2. โครงการอ่างเก็บน้ำคลองทำด่านอันเนื่องมาจากพระราชดำริจังหวัดนครนายก

โครงการอ่างเก็บน้ำคลองทำด่าน เป็น โครงการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระ ราชานาฎราชด้ำริ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2536 ให้กรรมชลประทานศึกษา พิจารณา วางแผนการและก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำปิด คลองทำด่าน ที่บ้านทำด่าน ตำบลหินตั้ง อ่าเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก แผนการพิจารณา ก่อสร้างเขื่อนเหวนรอกเนื่อง จากมีปัญหาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเก็บกักน้ำซึ่งมีให้มากในช่วงฤดูฝนจน เกิดปัญหาน้ำท่วม ทำความเสียหายอย่าง ประกาศแก่ท้องที่ต่างๆ ในเขตจังหวัดนคร นายกเป็นประจำ น้ำที่เก็บกักไว้นี้นอกจากจะเป็น การช่วยบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของ ราษฎรเนื่องจากการเกิดอุทกภัยแล้ว ยัง สามารถระบายน้ำส่วนที่ทางตอนล่าง ให้มีน้ำใช้ทำการเกษตร การอุปโภคบริโภค การประปา และอื่นๆ ในช่วงที่ขาดแคลนน้ำได้ ตลอดปีอีกด้วย ดังนั้นถึงแม้ว่าค่าก่อสร้าง โครงการอ่างเก็บน้ำคลองทำด่านฯ จะสูง ก็ สมควรดำเนินการ

โดยการพิจารณารายละเอียดจากแผนที่ มาตราส่วน 1:50,000 สามารถสรุปลักษณะ โครงการเบื้องต้นได้ดังนี้

ลักษณะเด็ดของโครงการ

พื้นที่รับน้ำเหนืออุจุดที่ตั้งเขื่อน 173 ตร.กม.

ปริมาณน้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำในเกณฑ์ เฉลี่ย ประมาณ 275 ล้าน ลบ.ม./ปี

ปริมาณฝนเฉลี่ยต่อปี ประมาณ 1,900 มม.

ความสูงเขื่อน ประมาณ 75 ม.

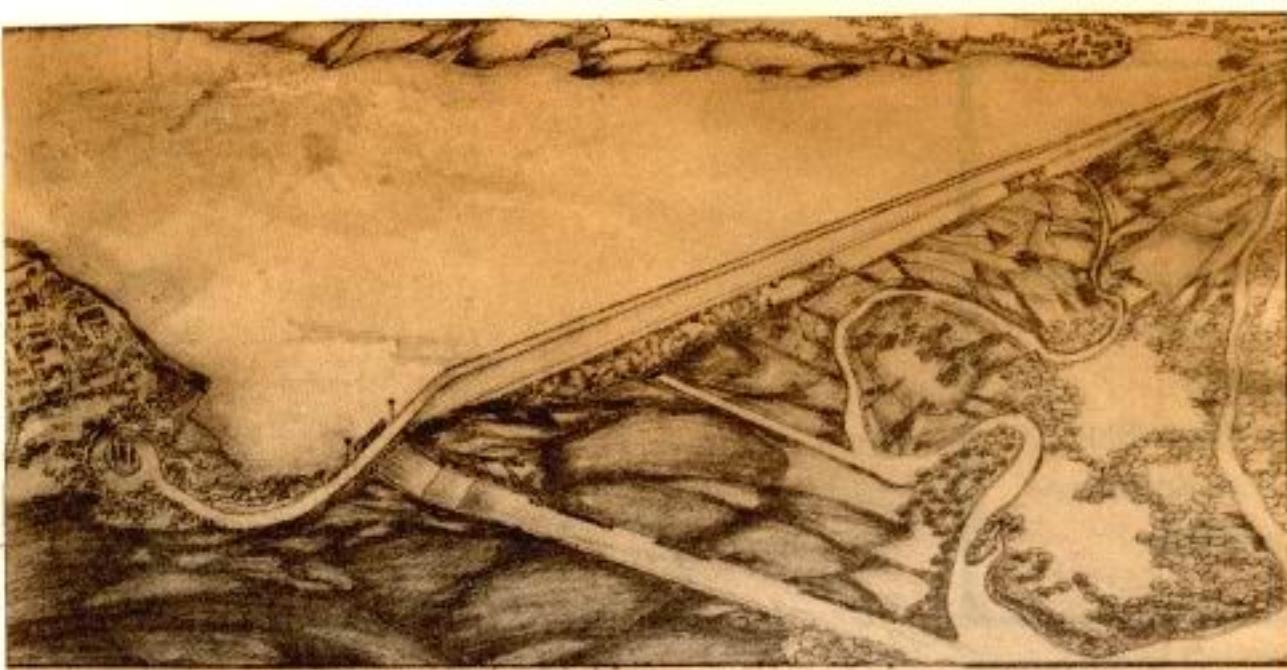
ความยาวเขื่อน ประมาณ 2,800 ม.

ระดับสันเขื่อน ประมาณ + 105.00 ม.

ระดับน้ำเก็บกัก ประมาณ + 100.00 ม.(รถก.)

พื้นที่อ่างเก็บน้ำที่ระดับน้ำเก็บกัก ประมาณ 3,750 ไร่

ความอุ่นของน้ำที่ระดับน้ำเก็บกักประมาณ 245 ล้าน ลบ.ม.

• เมื่อนป่าลึก เสื่อนเก็บกักน้ำ แม่น้ำป่าลึกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ต.หนองบัว อ.พัฒนาณิคม จ.อุดรธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) เป็นแหล่งน้ำดั้นทุนของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาครนายก ซึ่งมีพื้นที่ส่งน้ำประมาณ 400,000 ไร่ ซึ่งปัจจุบันขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง ให้สามารถส่งน้ำช่วยเหลือการเพาะปลูกได้ทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง ได้อย่างสมบูรณ์

2) เป็นแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และเพื่อการประปาของราษฎรในเขตจังหวัดครนายก

3) เพื่อบรรเทาอุทกภัยบริเวณตอนล่างของโครงการในเขตจังหวัดครนายก

4) เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขดินเปรี้ยวในเขตจังหวัดครนายกให้มีความสามารถใช้ทำการเพาะปลูกได้

5) เป็นแหล่งเพาะและขยายพันธุ์ปลาน้ำจืด

6) เป็นแหล่งท่องเที่ยว

การดำเนินโครงการ

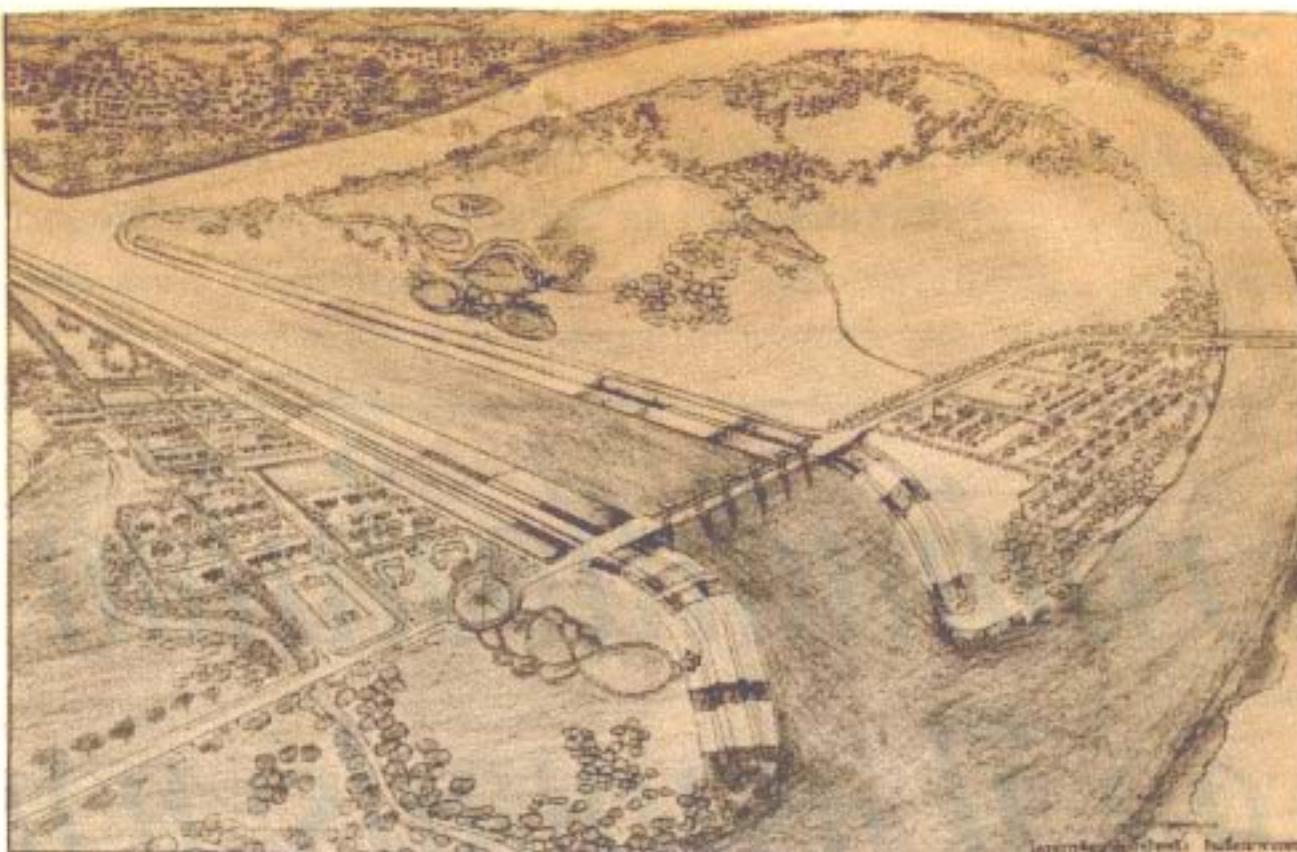
กรมชลประทานได้ดำเนินการว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา ทำการศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาลุ่มน้ำครนายกตอนบน โดยได้แก้ไขขอบเขตใหม่ด้วยการตัดการศึกษาโครงการห่วงรากออกและเพิ่มเติมโครงการอ่างเก็บน้ำคลองทำด่านอันเนื่องมาจากพระราชดำริแทน งบประมาณค่าศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกปร. คาดว่าจะเริ่มศึกษาได้ประมาณเดือนมิถุนายน 2537 ใช้เวลาประมาณ 10 เดือน โดยกรมชลประทานจะเร่งรัดให้ทำการศึกษาความเหมาะสมเฉพาะโครงการอ่างเก็บน้ำคลองทำด่านก่อนให้เสร็จภายในเวลา 6 เดือน หากโครงการมีความเหมาะสมก็จะจ้างเหมาอกรับรายละเอียดเพื่อให้สามารถเริ่มก่อสร้างได้ในปี 2538 ต่อไป

3. โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริจังหวัดนครศรีธรรมราช

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชดำริ เมื่อวันที่ 9, 11, 23 ตุลาคม 2535 และวันที่ 2 ตุลาคม 2536 ให้กรมชลประทานศึกษาพิจารณาวางแผนการและดำเนินการก่อสร้างโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำจืดสำหรับใช้ทำการเกษตร การอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง ปัญหาน้ำทະเลบุกรุกในฤดูแล้ง ปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ทำกินของราษฎรเป็นบริเวณกว้างในฤดูฝน และพิจารณากำหนดขอบเขตพื้นที่นาทุ่งบริเวณริมฝั่งทะเลให้เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตอย่างเต็มที่ ส่วนพื้นที่ด้านในควรให้เป็นพื้นที่ทำการเกษตรโดยใช้น้ำจืด

พื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อที่ประมาณ 1.9 ล้านไร่ อยู่ในเขตอ่าเภอชะอวด อ่าเภอหัวไทร อ่าเภอเชิร์ใหญ่ อ่าเภอปากพนัง อ่าเภอร่อนพินุลย์และพื้นที่บางส่วนของอ่าเภอเมือง นครศรีธรรมราช อ่าเภอสานสะก

เนื่องจากป่าดันน้ำลำธารได้ถูกตัดทำลายเป็นจำนวนมากและเปิดเป็นที่ทำกินเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลากว่าปี ทำให้สภาวะน้ำเปลี่ยนแปลงไป น้ำจืดที่ไหลในแม่น้ำปากพนังลดน้อยลงมากในฤดูแล้ง เป็นเหตุให้น้ำทະเลสามารถไหลเข้าไปตามแม่น้ำลำคลองลึกถึงประมาณ 100 กิโลเมตร เหตุการณ์ที่กล่าวนี้ได้เกิดติดต่อเป็นประจำทุกปี ทำให้ดินในบริเวณลุ่มน้ำปากพนังเริ่มขาดความอุดมสมบูรณ์เกิดปัญหาดินเค็มดินเปรี้ยวเป็นอุปสรรคต่อการเพาะปลูกยิ่งขึ้นต่อมาเมื่อ

• ประชาระบายน้ำปากน้ำ

มีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำในพื้นที่ลุ่มน้ำ มีการปล่อยน้ำเสียลงตามแม่น้ำลำคลองสายต่าง ๆ ให้สกาวะแวดล้อมเสียและเกิดปัญหาข้อขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างกลุ่มราชภรัฐประโคนอาชีพโดยอาศัยน้ำจืดกับกลุ่มราชภรัฐประโคนอาชีพโดยอาศัยน้ำกร่อย เมื่อราชภรัฐส่วนใหญ่ที่ประโคนอาชีพในการทำนาทำการเพาะปลูกไม่ได้ผล จึงต้องพยายามหันกันฐานของกิจกรรมงานนอกพื้นที่ ชาวนาในลุ่มน้ำปากน้ำกลับกลายเป็นกลุ่มเกษตรกรที่มีฐานะยากจนที่สุดในภาคใต้ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ทางสังคมคิดตามมา เช่นปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น ดังนั้นโครงการพัฒนาลุ่มน้ำปากน้ำฯ จึงเป็นโครงการศินธรรมชาติ ลุ่มน้ำปากน้ำ

ลักษณะเด่นโครงการเบื้องต้นของโครงการ

ที่ดัง บ้านบางบี หมู่ที่ 2 ตำบลหลุล่อง อำเภอปากน้ำ
แผนที่มาตราส่วน 1:50,000
แม่น้ำปากน้ำ 5025 IV
พิกัด 47 PPK 330-195
พื้นที่รับน้ำหนึ่ง ปตร. 2,169 ตร.กม.
ผนวกดีบในลุ่มน้ำหนึ่ง ปตร. 1,929 หม.
ปริมาณน้ำหนึ่ง ปตร. ในเกณฑ์เฉลี่ย
ปีละประมาณ 1,041 ล้าน ลบ.ม.
ปตร. ขนาด 20 x 7.50 เมตร จำนวน
12 ช่อง
ความจุในลั่น้ำที่ระดับน้ำเก็บกักประมาณ
72 ล้าน ลบ.ม.

แผนการดำเนินงาน

เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ดังกล่าว ในเขตลุ่มน้ำปากน้ำอย่างได้ผลมากที่สุด กรมชลประทานจึงได้พิจารณาวางแผนการดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากน้ำ บนองพระราชน้ำดีดังนี้

1) เร่งดำเนินการก่อสร้างประชาระบายน้ำปากน้ำ ปิดกั้นตอนปลายแม่น้ำปากน้ำ เพื่อป้องกันมิให้น้ำเค็มรุกร้าวเข้าไปในลั่น้ำ และเก็บกักน้ำจืดไว้ในลั่น้ำต่าง ๆ ประชาระบายน้ำปากน้ำมีขนาดความกว้าง 20.00 เมตร จำนวน 12 ช่อง พ่วงก่อสร้างทำนบดินปิดกั้นลั่น้ำเดิมสูงประมาณ 9.00 เมตร ยาวประมาณ 250 เมตร สามารถเก็บกักน้ำจืดไว้ในลั่น้ำได้ 72 ล้านลูกบาศก์เมตร

2) ทางการระบายน้ำทั้งสองอ่าวไทยทางด้านอ่าวgeoหัวไทรและอ่าวgeoปากน้ำให้เร็วที่สุดโดยการขุดคลองระบายน้ำพร้อมอาคารประโคน และชุดลอกขยายคลองระบายน้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ให้สามารถระบายน้ำลงทะเลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3) พิจารณา ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำบริเวณด้านน้ำปากน้ำและลั่น้ำสาขาให้มากที่สุดตามความเหมาะสมเพื่อเก็บกักน้ำซึ่งมีมากเกินพอในฤดูฝน และระบายน้ำมาใช้ในฤดูแล้ง ดังนี้

3.1) ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่-กลาง-เด็ก บริเวณด้านหน้าและล้าน้ำสาขา ตามที่สภาพภูมิประเทศจะอำนวยให้ ซึ่งได้ดำเนินการแล้ว 2 โครงการคือ ฝายคลองไม้ເสี่ยນ และอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำใส และที่ได้วางแผนพัฒนาไว้แล้ว 3 โครงการคือ อ่างเก็บน้ำ-คลองลามไน ห้วยถ้ำพะระและคลองโโคกยาง แต่มีปัญหาเรื่องที่ดิน จึงยังไม่สามารถดำเนินการได้

3.2) หากปริมาณน้ำที่เก็บกักไว้มีจำนวนมากพอ อาจสร้างโครงการเหมืองฝายบริเวณห้วยอ่างฯ เพื่อนำน้ำที่เก็บกักไว้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ประโยชน์ของโครงการ

1) เพื่อป้องกันและบรรเทาอุทกภัยพื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการเหมืองฝายบริเวณห้วยอ่างฯ เพื่อนำน้ำที่เก็บกักไว้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2) สามารถช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกในเขตโครงการลุ่มน้ำปากพนัง พื้นที่ประมาณ 500,000 ไร่ ให้มีน้ำท่าน้ำอย่างสมบูรณ์ในฤดูฝน

3) ป้องกันน้ำเค็มไม่ให้ไหลเข้าไปในด้าน้ำสายต่างๆ ในเขตโครงการซึ่งจะนำไปทำความเสียหายให้กับพื้นที่ทำการเพาะปลูก

4) สามารถเก็บกักน้ำจัดไว้ในล้าน้ำสายต่างๆ สำหรับให้ราชภารในการเขตโครงการได้ใช้ทำการเกษตรอุตสาหกรรม และการอุปโภคบริโภคตลอดปี รวมทั้งเป็นแหล่งน้ำดินสำหรับใช้ผลิตน้ำประปา ของอำเภอปากพนังอย่างเพียงพออีกด้วย

5) ช่วยแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างกลุ่มราชภารที่ประกอบอาชีพโดยอาศัยน้ำจัด และกลุ่มราชภารที่ประกอบอาชีพโดยอาศัยน้ำเค็มหรือน้ำกร่อย ด้วยการแบ่งเขตพื้นที่ทำกินกันอย่างแน่นชัด

การดำเนินงาน

การขับเคลื่อนการดำเนินการว่าจ้างกลุ่มบริษัทที่ปรึกษา ทำการศึกษาและจัดทำรายงานความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งจัดทำแผนแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังฯ โดยเริ่มทำการศึกษาตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2536 ใช้ระยะเวลาในการศึกษารวมทั้งสิ้น 10 เดือน ในขณะเดียวกันได้ว่าจ้างกลุ่มบริษัทที่ปรึกษาตั้งกล่าว ทำการสำรวจและออกแบบรายละเอียดประชาระบายน้ำปากพนัง และอาคารประกอบใช้เวลาในการสำรวจและออกแบบ รวมทั้งสิ้นประมาณ 8 เดือน โดยบริษัทที่ปรึกษาได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนเมษายน 2537 และคาดว่าจะเริ่มดำเนินการก่อสร้างได้ในปีงบประมาณ 2538

‘MF’